

toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

26Pu/7/2014-12

3114215922

dňa 22.7.2014 - vjst. I, 4.8.2014 - vjst. II, III.

OKRESNÝ SÚD V TRENČÍNE

3 NOV. 2014

U z n e s e n i e

Okresný súd Trenčín vo veci JUDr. Zdeněka Altnera, nar. 03.10.1947, trvale bytom Klidná 67, Třebotov, t.č. v Nemocnici pre obvinených a odsúdených Trenčín, v konaní zast. opatrovníkom Mgr. Patrikom Altnerom, nar. 22.3.1977, bydliskom Nad Olšinami 27, Praha 10, o vyslovenie prípustnosti prevzatia a držania v ústave zdravotníckej starostlivosti takto

r o z h o d o l :

Z a č í n a s a bez návrhu konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia a držania JUDr. Zdeněka Altnera, nar. 03.10.1947 v ústave zdravotníckej starostlivosti.

Ustanovuje sa JUDr. Zdeněkovi Altnerovi pre toto konanie opatrovník Mgr. Patrik Altner, nar. 22.3.1977, syn, trvale bydliskom Nad Olšinami 27, Praha 10.

K prevzatiu a držaniu JUDr. Zdeněka Altnera v ústave zdravotníckej starostlivosti nedošlo zo zákonných dôvodov.

O d ô v o d n e n i e

Nemocnica pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, svojim podaním zo dňa 09.07.2014 oznámila tunajšiemu súdu, že ich psychiatrické oddelenie prevzalo do zdravotnej starostlivosti dňa 08.07.2014 pacienta Zdeněka Altnera, ktorý nesúhlasí s hospitalizáciou.

Podľa § 191a ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ústav vykonávajúci zdravotnícku starostlivosť (ďalej len "ústav"), v ktorom sú umiestňované osoby z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, je povinný oznámiť do 24 hodín súdu, v ktorého obvode ústav je, prevzatie každého, kto v ňom bol umiestnený bez svojho písomného súhlasu (ďalej len "chorý"). Ak je osoba, ktorá bola prijatá do zdravotníckej starostlivosti so svojim písomným súhlasom, obmedzená vo voľnom pohybe alebo styku s vonkajším svetom až v priebehu liečenia, je ústav povinný urobiť oznámenie podľa odseku 1 do 24 hodín po tom, čo k takému obmedzeniu došlo.

Podľa § 191b ods. 1. ods. 2 O.s.p., o každom, o ktorom je ústav povinný urobiť oznámenie podľa § 191a, začne súd, v ktorého obvode je ústav, konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia do ústavu, ibaže prevzatie a držanie nariadil súd v inom konaní.

V zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. a § 191b O.s.p. začal súd konanie o vyslovenie prípuštnosti prevzatia alebo držania v ústave.

Podľa § 191b ods. 2 O.s.p. ak ten, koho ústav prevzal, nemá iného zástupcu, ustanoví mu súd pre toto konanie opatrovníka.

Zdeněk Altner nemá iného zástupcu, nie je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, je plnoletý, a preto mu súd podľa § 191b ods. 2 O.s.p. ustanovil pre toto konanie opatrovníka.

Súd vypočul ošetrojúceho lekára MUDr. Mariána Kobidu a oboznámil sa s okolnosťami, za ktorých bol pacient prijatý na psychiatrické oddelenie.

Súd takto zistil, že pacient bola prijatý na psychiatrické oddelenie z ÚVV a ÚVTOS Bratislava dňa 08.07.2014 o 13.10 hod na ležiacom vozíku, čo bolo súčasťou jeho protestu s predvedením, inak je pacient chodiaci. Odoslaný bol ambulantnou psychiatrickou z dôvodov paranoidnej dekompenzácie a paranoidnej poruchy. Pacient tvrdil, že sú mu boli v ÚVV a ÚVTOS Bratislava pridávané do vody na pitie psychofarmaká. Pacient má vyhlásenú hladovku, pije iba vodu. Ošetrojúci lekár uviedol, že u pacienta pretrváva presvedčenie, že dostáva do vody psychofarmaká, čo mu zabraňovalo v trestnom konaní rozumne vypovedať, pacient nepripúšťa svoju malátnosť z iného dôvodu, napr. z dôvodu hladovky. Pacient vyhlásil hladovku už trikrát, no tentokrát obviňuje personál z intoxikácie proti jeho vôli, s tým, že to ani neznačia do dokumentácie. Príznakmi jeho ochorenia sú paranoja, nedôvera súdom Slovenskej republiky a väzenským lekárom. Ošetrojúci lekár tiež poukázal na to, že pacient trpí tumorom obličky, no na toto ochorenie sa nelieči. V jeho zdravotnej dokumentácii nie je záznam o tom, že by sa pacient v minulosti psychiatricky liečil a podľa vyjadrenia pacienta sa v minulosti nikdy psychiatricky neliečil. Predpokladaná diagnóza podľa ošetrojúceho lekára je akútna psychotická porucha-paranoidný blud. Podľa jeho názoru je v danom prípade potrebná ústavná liečba s predpokladanou dobou liečenia asi 2 až 4 týždne. Ošetrojúci lekár uviedol, že pacient je spôsobilý chápať zmysel tohto konania a tiež odporučil doručovať mu písomnosti súdu.

Vo veci bol súdom vypočutý aj pacient, obvinený JUDr. Zdeněk Altner, ktorý súdu uviedol, že sa psychicky chorý necíti. Uviedol, že do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín ho priviezli násilím na 11. deň jeho hladovky, bez jeho súhlasu. Oznamili mu, že buď skončí hladovku, alebo ho prevezú do väzenskej nemocnice. Uviedol, že hladovku už drží tretíkrát. Poukázal na to, že počas držania jeho prvej hladovky, ktorú držal od 4.4.2014 ho predviedli pred prípravného sudcu, vtedy bol pri plnom slobodnom vedomí a bol schopný súdu do protokolu nadiktovať svoju vlastnú obhajobu. Následne hladovku skončil. Na ďalšom pojednávaní dňa 16.6.2014 bol prípravný sudca vymenený z jemu neznámeho dôvodu a pred týmto pojednávaním dňa 12.6.2014 počas držania hladovky mu dozorca ústavu podal misku s teplou vodou, po požití ktorej sa cítil oslabený a pociťoval príznaky oslabenia jeho plného slobodného vedomia. Už vtedy mal podozrenie, že miska vody bola intoxikovaná (cítil pachť vody) a druhú misku vody vylial. Na pojednávaní dňa 16.6.2014 do súdneho protokolu nadiktoval, že sa necíti pri slobodnom plnom vedomí a uviedol, že má podozrenie na intoxikáciu misky s vodou. Na základe uvedeného žiadal súd o odročenie pojednávania a prevoz do civilnej nemocnice za účelom rozboru jeho krvi.

Uviedol, že súd zaprotokoloval jeho žiadosť nepresne, keď vypustil slovo „civilnej“ a zápisnicu napriek jeho námietke neopravil. Uviedol, že pred rozhodnutím súdu o jeho žiadosti o prepustenie z väzby vzniesol námietku, že mu súd neposkytol riadnu súdnu ochranu a tým mu neumožnil označiť dôkazy o jeho otrave, o jeho podozrení a tiež navrhol opatrenie, aby sa to už nemohlo opakovať. Vyšetrovaný ďalej súdu opísal, aké návrhy v tejto veci urobil, napr. požiadal Krajský súd v Bratislave o odňatie veci a prikázanie inému súdu rovnakého druhu a stupňa, ktorý adresoval prostredníctvom prípravného sudcu NS SR. Následne požiadal priamo NS SR o súdnu ochranu občana EÚ podľa práva EÚ a navrhol súdu podľa § 7 Trestného poriadku a záväzkov SR podľa č. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke súladu postupu slovenských súdov s právom EÚ. Ďalšími podaniami, v ktorých popisuje porušenie svojich práv sa obrátil na prezidenta SR a tiež na Ústavný súd SR. O výsledku svojich všetkých podaní doposiaľ informovaný nebol. Druhú indispozíciu vyšetrovaný podľa svojej výpovede zaznamenal pri návšteve svojich detí dňa 20.06.2014. Uviedol, že po tejto návšteve mu ústav nasledujúci týždeň neumožnil telefonovať jeho deťom pod zámienkou, že telefónny prístroj je nastavený tak, že údajne vyčerpá v júni svoje právo na telefonovanie. Ďalej uviedol, že po treťom podozrení na otravu z podanej vody, večer upadol do hlbokého spánku a po prebudení zistil, že na mieste, kde si odkladá podacie lístky pošty o podaní svojich návrhov, tieto tam nie sú a už ich ani nenašiel. V nasledujúci deň informoval riaditeľa ústavu žiadanou, aby túto skutočnosť oznámil dozorujúcemu prokurátorovi a začal vyšetrovanie prípadu. Dňa 27.06.2014 na protest proti tomu, že mu nebola poskytnutá informácia o vyšetrení jeho prípadu, začal držať hladovku. Následne bol privezený dňa 08.07.2014 proti jeho vôli do nemocnice pre obvinených. Uviedol, že pre nedôveru k súdom Slovenskej republiky nikdy nedal, v zmysle čl. 3 Listiny základných práv EÚ v rámci práva na nedotknuteľnosť ľudskej osobnosti, súhlas informovaného slobodného pacienta väzenským lekárom k lekárskej zásahu.

Osoba navrhnutá za opatrovníka vyšetrovaného v tejto veci, jeho syn JUDr. Patrik Altner sa k veci vyjadril svojim elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.7.2014. Vyjadril sa, že jeho otec je človek, ktorý sa celé roky živil tým, že ako advokát vymáhal pohľadávky pre veľké spoločnosti i fyzické osoby a pôsobil ako advokát a správca konkurznej podstaty ako v Českej republike, tak i na Slovensku. Keď ho neskôr začali orgány činné na Slovensku stíhať za to, že nevrátil časť dokladov konkurznej správky a pre nedôveru voči slovenským justičným orgánom nespolupracoval vo veci trestného stíhania, bol Okresným súdom v Bratislave na jeho osobu vydaný európsky zatýkací rozkaz. Poukázal na predstavu, čo asi musí prežívať niekto, kto do svojich 66-rokov obhajoval práva svojich klientov a zrazu je viac než 8 mesiacov zadržovaný vo väzbe, a že je isté že takýto človek nemôže byť v dobrom fyzickom stave. Pre takéhoto človeka môže byť potom pochopiteľné, že mu nechutí väzenská strava, či voda a pochopiteľne sa neustále sťažuje i na to, že je protiprávne zadržovaný. Vyjadril sa, že podľa jeho názoru, pokiaľ by bolo v tomto konaní vyslovená prípustnosť prevzatia jeho otca do ústavnej zdravotnej starostlivosti a tomuto ako osobe iste psychicky silnej by boli podávané donucovacími prostriedkami rôzne druhy liekov, išlo by podľa jeho názoru o zneužitie tohto inštitútu a následné podávanie liekov osobe, ktorá nie je skutočne psychicky chorá, ale iba unavená z toho, ako sa s ním, ako s osobou, ktorá sa nedopustila žiadneho nebezpečného konania, zaobchádza. V svojom vyjadrení ďalej žiada súd, aby pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj skutočnosť, že jeho otec je vážne chorá osoba vyššieho veku, s nádorom na obličke a tiež na dĺžku väzby. Tiež opísal návštevu svojho otca dňa 20.06.2014 v ÚVTOS, kedy ho navštívil spolu so svojimi ďalšími dvomi súrodencami,

jeho kamarátom a známou. Hovorili s ním a podľa nich bol úplne psychicky v poriadku, hoci sa sťažoval na prípadnú otravu a podľa jeho názoru rozhodne nie je takou osobou, ktorú je potrebné vziať do ústavu proti jej vôli a takto ju „liečiť“. Uviedol, že má za to, že pokiaľ niekto tvrdí, že má voda v ústave na výkon väzby zvláštnu pachuť a cíti sa po viac ako 8 mesiacoch pobytu vo väzení slabý, prípadne i obviní dozorcú z toho, že sa ho snažili otráviť, tak rozhodne nie je osobou, ktorú je potrebné ihneď liečiť pomocou liekov pôsobiacich na psychiku človeka a umiestnenie takejto osoby na psychiatrické oddelenie nemocnice sa mu javí ako pokus takúto osobu umlčať a predísť tak možnosti, aby sa takáto osoba bránila v trestnom konaní, či poukazovala na skutočnosti, ktoré sa týkajú jej zatknutia a držania vo výkone väzby.

Podľa § 4 ods.4 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na poskytovanie zdravotnej starostlivosti sa vyžaduje informovaný súhlas (§ 6 ods.4), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak (§ 6 ods. 9). V zmysle § 6 ods.4 citované zákonné predpisu informovaný súhlas je preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo poučenie podľa tohto zákona. Informovaný súhlas je aj taký preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo odmietnutie poučenia, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak (§ 6b, § 27 ods.1, § 36 ods.2, § 38 ods.1, § 40 ods.2).

Podľa § 6 ods. 9 písm. d) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, informovaný súhlas pacienta sa nevyžaduje v prípade ambulantnej starostlivosti, ak ide o osobu, ktorá v dôsledku duševnej choroby alebo príznakmi duševnej choroby ohrozuje seba alebo svoje okolie, alebo ak hrozí vážne zhoršenie jej zdravotného stavu.

Podľa § 9 ods.3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak ide o ústavnú starostlivosť, na ktorú sa vyžaduje informovaný súhlas podľa § 6 ods.9 písm. d), poskytovateľ je povinný prevzatie osoby do ústavnej starostlivosti oznámiť do 24 hodín súdu, v obvode ktorého sa zdravotnícke zariadenie ústavnej starostlivosti nachádza. O zákonnosti dôvodov prevzatia do ústavnej starostlivosti rozhodne súd. Do rozhodnutia súdu možno vykonávať len také zdravotné výkony, ktoré sú nevyhnutné na záchranu života a zdravia osoby alebo na zabezpečenie okolia.

Z výpovede ošetrojúceho lekára, najmä s poukazom na uvedené príznaky predpokladanej diagnózy, z výpovede osoby prijatej do zdravotníckej starostlivosti a z vyjadrenia osoby navrhutej na ustanovenie za procesného opatrovníka v tejto veci, syna tejto osoby, súd dospel k záveru, že ústavná psychiatrická liečba JUDr. Zdeněka Altnera v súčasnosti nie je potrebná. V danej veci má súd za to, že predpokladaná diagnóza vyšetrovaného, ktorej príznaky sú tie, že vyšetrovaný má podozrenie, že mu do misky s vodou boli pridané počas jeho výkonu väzby v ÚVV a ÚVTOS Bratislava trikrát psychofarmaká, neohrozuje ani jeho osobu ani jeho okolie. Súd pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na skutočnosť, že vyšetrovaný je starším človekom, vo svojom živote pôsobil ako advokát, ktorý obhajoval práva svojich klientov, no v súčasnosti sa ocitol vo výkone väzby, kde sa nachádza už 8 mesiacov a tiež na to, že ide o osobu, ktorá je najmä fyzicky oslabená v dôsledku držania hladovky a ochorenia obličky. Taktiež sa v tomto konaní nepreukázalo, že by vyšetrovaný

v minulosti trpel nejakým psychiatrickým ochorením a bol psychiatricky liečený. Vyšetovaný priznal, že drží protestnú hladovku, pri ktorej však tekutiny prijíma (pije studenú vodu). Na základe vykonaných dôkazov vykonaných súdom na účely rozhodnutia súdu o vyslovení prípustnosti prevzatia a držania osoby v ústave zdravotníckej starostlivosti, o ktorom je súd povinný rozhodnúť v krátkej 5-dňovej lehote, má súd za to, že prevzatie JUDr. Zdeněka Altnera do ústavnej starostlivosti Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, za účelom jeho liečenia na psychiatrickom oddelení ústavu, bez jeho informovaného súhlasu, nezodpovedá súčasnej potrebe ochrany jeho zdravia a preto vyslovil, že k jeho prevzatiu a držaniu v NOO a ÚVTOS Trenčín, ktorá je súčasne ústavom zdravotnej starostlivosti nedošlo zo zákonných dôvodov.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trenčín písomne v dvoch vyhotoveniach.

Náležitosti odvolania : ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutia napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo vo veci samej možno odôvodniť tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej).
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 , § 205a ods.1, § 221 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku).

Proti uzneseniu, ktorým bolo začaté konanie bez návrhu vo veci samej v zmysle § 81 ods.1 O.s.p. odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods.3 písm.c) O.s.p.)

V Trenčíne, dňa 11.júla 2014

JUDr. Ľubica Balalová
samosudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Miriam Grellová

